

Een op de negen gekozenen gaf mandaat door

Alle partijen leverden schijnkandidaten bij de voorbije verkiezingen. Alleen de groenen bezondigden zich niet aan die praktijk.

BRUSSEL | Vóór de federale verkiezingen hield de organisatie Transparency International Belgium nog een enquête bij ruim 500 kandidaten, waaruit bleek dat bijna alle politici vinden dat de huidige kieswetgeving niet functioneert zoals het hoort. Sommigen willen kandidaten verplichten om hun intenties vooraf kenbaar te maken, maar een ruime meerderheid van 80 procent pleit voor het invoeren van een wettelijke regeling die het schijnkandidaten moeilijk maakt. Door de verkiezingen te laten samenvallen bijvoorbeeld, of kandidaten te verplichten om hun mandaat op te nemen in het parlement waar hij of zij

het laatst verkozen is.

Na de verkiezingen is gebleken dat de politiek nog altijd volop handelt in strijd met de eigen wensen. Op 13 juni raakten 23 politici verkozen die hun mandaat niet opnamen en dat in veruit de meeste gevallen ook nooit van plan zijn geweest.

In de cijfers zijn ook de Vlaamse ministers Geert Bourgeois (N-VA) en Philippe Muyters (N-VA) opgenomen, die wel hun eed als federaal parlementslid hebben opgenomen, maar zich daarna onmiddellijk lieten opvolgen. In Frans-talig België deed Waals minister en toekomstig CDH-voorzitter Benoît Lutgen hetzelfde.

Voorts zijn er ook nog twee opvol-

gers op de lijsten die het mandaat dat hen werd toegeschoven, eveneens afwezen omdat ze al verkozen waren op een ander niveau en daar wilden blijven. Dat brengt het aantal schijnkandidaturen op 13 juni op 25. Meer dan twee miljoen voorkeurstemmen gingen

**'Schijnkandidaten
zorgen voor volks-
vertegenwoordigers
die het volk niet kent'**

daarmee verloren.

De winnaar van de verkiezingen, de N-VA, levert de meeste schijnkandidaten (8). De partij plaatste ook zijn boegbeelden van het

Vlaamse niveau zonder schroom op prominente plaatsen op de federale lijsten. Maar ook CD&V, dat dit bewust niet deed, telt drie schijnkandidaten onder zijn gekozenen, ondanks de verkiezingsnederlaag. Bij hen werd de carousel in gang gezet door de Europese parlementsliden Marianne Thyssen en Ivo Belet, die liever in Europa actief bleven.

'Schijnkandidaten worden vervangen door opvolgers die een opvallend lager aantal stemmen ophaalden', zegt Transparency International, dat zich inzet voor de strijd tegen corruptie. 'Dat zorgt voor parlementsliden met een bescheidener electorale legitimiteit, en voor volksvertegenwoordigers die het volk vaak niet kent. Dit komt de democratie zeker niet ten goede.' (wwi)